

slaa paalagt Rederierne, bemærkes, at det allerede længe har været antaget, at det Rederi, som paa sine Skibe befordre Personer fra Udlandet til danske Havne, er pligtigt at lade de Personer, som lovmæssigt tilbagevises af Politiet ved deres Ankomst her til Landet, forblive ombord paa vedkommende Skib, og at befordre dem bort igen fra Riget. Det synes rimeligt i Tilfælde, hvor Politiets Tilladelse til Afmønstringen ikke er indhentet, og Politiet derfor har været afskaaret fra at undersøge, om Afvisning burde have fundet Sted, at paalægge Rederiet Pligt til at erstatte Politiets Udgifter ved eventuel Hjemsendelse af de paagældende.

ad § 2.

Om Indholdet af denne Bestemmelse kan man ganske henvise til de i Rigsdags-samlingen 1922—23 om ovennævnte Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 573 af 22. November 1917 førte Forhandlinger og til de af Udvalgene afgivne Betænkninger, jfr. særlig de i Bilagene til Landstingets Betænkning af 20. November 1922 indeholdte Oplysninger. Til nærmere Belysning af Spørgsmaalet kan man henvise til den af Professor, Dr. jur. Knud Berlin i Ugeskrift for Retsvæsen 1923 B pag. 70 offentliggjorte Artikel: „Indfødsrets- og Fremmedlov“.

ad § 3.

Efter den gældende Lovgivning findes der ingen Straffebestemmelser for Personer, der skaffer sig Adgang her til Landet uden om Paskontrollen; man har i de sidste Aar gentagne Gange fra Politiet modtaget Indstilling om at søge tilvejebragt Lov-

hjemmel til at straffe saadanne Personer, men Justitsministeriet har hidtil ikke fundet tilstrækkelig Anledning hertil, idet man gik ud fra, at Forholdene vilde udvikle sig saaledes, at en Bestemmelse i denne Retning ikke vilde faa nogen særlig praktisk Betydning. Det har imidlertid vist sig, at Antallet af Udlændinge, der indsniger sig her til Landet, er i stadig og meget betydelig Stigen, uden at der er nogen Udsigt til, at Forholdene i en overskuelig Fremtid vil stille sig anderledes, og man har derfor fundet det paakrævet at tilvejebringe Lovhjemmel til at straffe de paagældende.

Naar man har foreslaaet Straf for de Personer, der medvirker til at skaffe Udlændinge over Grænsen uden om Kontrollen, skyldes det, at Statspolitiet gentagne Gange har konstateret, at der findes Personer, der for Betaling hjælper Udlændinge her til Landet; over for disse Personer staar Politiet fuldstændigt magteløst, bortset fra, at Udvisning kan finde Sted, hvis det drejer sig om Udlændinge.

ad § 4.

Man har fundet det naturligt at foreslaa denne Forhøjelse af det i 1917 fastsatte Viseringsgebyr, da det hidtil ikke har været forbundet med nogen Risiko for Udlændinge, der har tidsbegrænset Opholdstilladelse, at forblive her i Landet udover den tilladte Tid, hvorimod den foreslaaede Bestemmelse formentlig vil medføre, at Udlændingene i højere Grad end nu vil søge om Opholdsforlængelse eller udrejse i rette Tid, hvorved Politiet vil spares for meget Arbejde.